

2016.

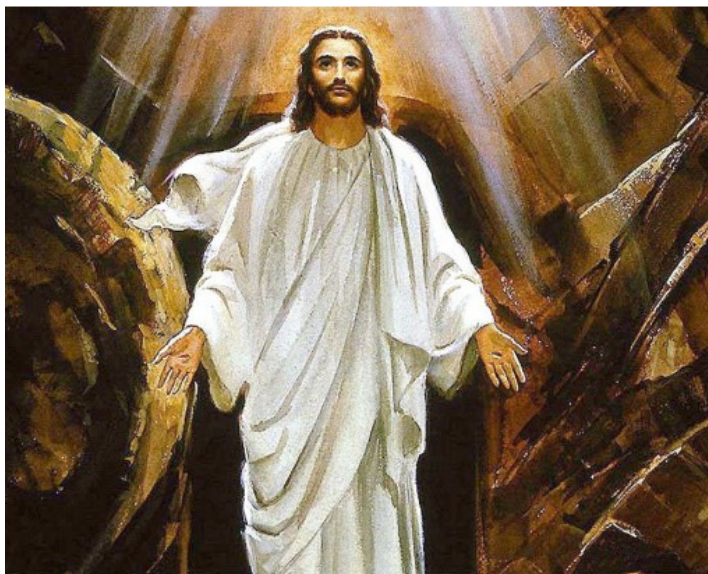
ÜZENET

4.

„SZÓLJ URAM, MERT HALLJA A TE SZOLGÁD!”

1Sám 3,10

Húsvét van! Feltámadt az Úr!

Az életé a jövő

Húsvét van, a tavasz legszebb ünnepe, különös ünnep. Egy agyongyötört, megalázott, szelíd Szolgát ünnepelünk, akinek diadalútja átöleli a történelmet.

Megalázva is dicsőséges. Nem szólt a kereszttúton, nem vitatkozott, nem kereste az igazát, önként lemondott arról, hogy istenségét keresse.

Nem szállt le a keresztről, mert még nem jött el az ő ideje.

Amikor eljött az ő ideje, nem leszállt, hanem megdicsőülve felemelkedett.

Az öröknek kellett volna megakadályozni, hogy a sírból kiemelkedjék, de ők a földre hulltak tehetetlenül. A főpapok kérdőre vonták a katonákat:

- Mi hír a sötét sír körül? - „mert mi mindent megtettünk, hogy krisztustalan legyen a közvélemény.”

- Nem krisztustalan sem sír, sem az éjszaka. - felelték a katonák. Jézus kijött a sírjából, kezén, lábán, oldalán fénylettek a sebek.

- Ez nem lehet, feltámadás nincs, hazudjatok, mondjátok, hogy ellopták a holttestet.

- Nem tehetjük - hangzott a válasz. Az igazság, amit saját szemünkkel láttunk, igazság!

Legyőzve, megalázva, sírba rejtve nem maradt, diadalmasan feltámadt!

Jézusból akkor sugárzott a legnagyobb erő, ami megváltásunkká lett, amikor a leggyengébbé vált, ott fenn a keresztfán. A mennyei Atya kezébe ajánlotta a lelkét, majd feje lehanyatlott és meghalt. Emberi ereje semmivé lett.

A keresztre megfeszítettünk, mi voltunk a porba sújtóid, s Te mégis feltámadásod után, a nyitott sír mellett kitárt karokkal vársz bennünket, hogy a kebledre ölelj. Te vagy a legnagyobb szeretet. Előtted nincs rejtve sem múlt, sem jelen, sem jövő. Előtted kitárhatjuk szívünk aggodalmát, mert van ki megvédjen, van kibe kapaszkodjunk, ha nagyon hullámszik az élet-tenger.

Ó Jézus, oltsd be szereteteddel a gyermekeket, akik örömmel jönnek ebbe a hajlékba, mert itt Veled találkozhatnak. Legyen kedves előtted tiszta szívük imája. Óvjad a fiatalokat a Sátán csábításától. Szerető kezed vezesse őket mindig a jó úton, a hozzád vezető úton. Véd meg a családokat, add, hogy a házastársak szívében ne aludjon ki az egymás iránti szeretet. Áldd meg a munkájukat, hogyha néha felhők gyülekeznek fejük fölé, tudják azt, hogy a felhők felett mindig süt a nap. Vedd oltalmadba az öregeket, akik úgy érzik, rájuk már nincs szükség. Amit elvégeztek, az ma már érdektelen, amit mondani tudnának, arra már senki sem kíváncsi. De te nem hagyod el őket, őket is szereted.

Jézusom vedd szereteteddel védelmedbe ezt az egész közösséget, ezt a nagy családot. Áldd meg a család minden tagját, kicsinyeket, nagyokat, fiatalokat, öregeket egyaránt. Áldd meg és véd meg e nagy család lelki vezetőjét, adj erőt, kitartást áldásos munkájához.

Feltámadt Jézus! Köszönjük, hogy győztél a halál és a bűn felett! Az életé a jövő! Feltámadt Krisztus e napon! Alleluja! Hála legyen az Istennek!

(Jurka Margit)

„Nem hiszünk a túlvilágban. Olyanok, hogy növények, nincsenek, csak különféle kövek vannak, a kövek pedig nem tudnak évről évre megújulni, nincsen illatuk, és nem hoznak termést.”

Akkor odamentem egy virágzó mandulafához, és a méhekről beszéltem neki, melyek egyik virágáról a másikra szálltak, meg a madarak énekéről, és a mókusról is, amelyik tegnap itt ugrált a kert fáján. A mandulafa zavartan hallgatott. Szép volt, de hitetlen. Mikor megpróbáltam szóra bírni, ezt mondta: „Nem hiszek a túlvilágban. Azok a lények, melyekről az imént beszéltem, nem állatok, csak furcsa növények.”

Aztán, amikor a nap már fölkel, beszéltem a feketerigóval. Az emberekről meséltem neki, akik tudnak sírni és nevetni, gondolkodni és beszélni, alkotni és életüket másokért odaadni. A rigó bizalmatlanul hallgatott. Akkor előjött házából a kutya, és farkcsóválva megállt előttem. Kértem, hogy erősítse meg, amit mondtam az emberekről, hogy a rigó végre elhiggye, igazat beszélek. Ám a kutya csak ennyit mondott: „Nem hiszek a túlvilágban. Ismerek jó párat azok közül a lények közül, akikről beszélsz, de hidd el nekem, nem mások azok, csak két lábon járó állatok.”

Végül beszéltem az emberekkel. Jézusról beszéltem nekik, aki emberré lett értünk, akit megöltünk, de akit az Atya feltámasztott a Lélek erejében. Aki azért jött, hogy újfajta, örök életet adjon nekünk, melyen a halálnak nincsen hatalma. Az emberek hallgattak. Volt, amelyik lesütötte szemét, volt, amelyik zavartan másfelé nézett, s volt, amelyik egyszerűen faképnél hagyott. Aztán egyikük megszólalt: „Nem hiszek a túlvilágban. Jézus bizonyára létezett, de ő sem volt más, mint mi: egyszerű ember, akit álmódosásáért keresztre feszítettek. Ő is meghalt, mi is meghalunk, ez a vége; a földi életen túl nincs semmi.” Akkor elindultam egy ösvényen, mely az erdőbe vezetett. Kövek és fák szegélyezték utamat, madarak énekeltek, s a távolból, a falu felől haragszó hangját hozta felém a szél. Megálltam egy pillanatra, hogy visszanézzek. Minden húsvéti fényben ragyogott." Fr. Barsi Balázs

Húsvéti misztérium

Húsvét titka a szeretet titka. Azé a szereteté, mellyel az Atya szereteti a Fiút, mely szeretetnek semmi sem szab határt. Szeretetből született közénk az Isten Fiú, szeretetből lett emberré, szeretetből szenvedett, adta életét, értünk, és ez a szeretet támasztotta fel a halálból Őt, aki maga a Szeretet.

A szeretet nem ismer határokat. A szeretet képes áttörni falakat, egyedül képes áttörni a halált mely az emberi élet legnagyobb „fala”.

Minden szeretetlen állapot az ember életében halott állapot. Támadjunk fel Krisztussal együtt „halott” állapotunkból mi is, az Isten szeretete élesszen fel bennünket, kik odáig halottak voltunk (vö. Ef 2,5).

A szeretet önzetlen, a szeretet „tisztá”. Korlátai azért nincsenek, mert a Szeret mindennél előbb volt... A teremtést megelőzte a kegyelem, a megváltást, a szeretet.

Az igazi feltámadás itt a földön kezdődik, amikor Isten megadja nekünk, hogy szeretni tudjunk. Úgy ahogy Ő szeret(ett) minket, mely szeretet egykor átvisz bennünket is a halálból az életre, az örök életre... Mórocz Tamás plébános

Csak álltak szótlantul,
a dárda földre hullt,
itt más erő az Úr,
itt más erő az Úr!

Az éj az hosszú volt,
de eltűnt már a Hold,
a hajnal felsikolt,
a hajnal felsikolt:

Föltámadt! Alleluja!
Föltámadt! Alleluja!

Elég volt már, elég,
fényel hinti az ég
az új nap reggelét.
az új nap reggelét.

Virágban áll a rét,
virágos úton át
valaki jön feléd.
valaki jön feléd.

Föltámadt! Alleluja!
Föltámadt! Alleluja!

Virágban áll a rét,
virágos úton át
Jézus jön feléd,
Jézus jön feléd! (*Sillye Jenő*)

||: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak,
karjaimba zártalak, örökre enyém vagy. :||

Viruló réteken át hús forrás felé vezetlek,
pásztorod vagyok, elveszni senkit sem hagyok.
Karom feléd tárom, kiárad áldásom;
Nem rejtőzöm el, szívem a szívednek felel,
amikor úgy érzed, nyomaszt az élet.

Ne félj...

Nem taszítalak el, amikor vétkezel,
irgalmat lelsz a szívemben, örök feléd a hűségem,
amerre jársz védlek, nyomodba lépek.
Nem rejtőzöm el, szeretetlángom átölel,
ne félj, ha éjben jársz, hidd, hogy a fény vár rád!

ALLELUJA

Isten éltesse mindazokat, akik ebben a hónapban ünneplik név és születésnapjukat!

*Az egyházadó (egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!
Számlaszámunk: **11718000-20382870** Csekken is fizethető!
Csekk a templom bejáratánál található*

Készüljünk a szentmisére

Vasárnapi olvasmányok

3. vasárnap: Húsvét 2. vasárnapja, az isteni irgalmasság vasárnapja

ApCsel 5,12-16 Zsolt 117 Jel 1,9-11a.12-13.17-19 Jn 20,19-31

10. vasárnap: Húsvét 3. vasárnapja

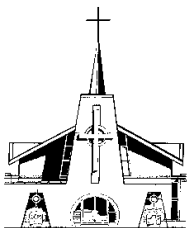
ApCsel 5,27b-32.40b-41 Zsolt 29 Jel 5,11-14 Jn 21,1-19

17. vasárnap: Húsvét 4. vasárnapja

ApCsel 13,14.43-52 Zsolt 99 Jel 7,9.14b-17 Jn 10,27-30

24. vasárnap: Húsvét 5. vasárnapja

ApCsel 14,21b-27 Zsolt 97 Jel 21,1-5a Jn 13,31-33a.34-35

Árpád-házi Szent Margit Plébánia liturgikus lapja. 1182 Budapest Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63; Faxeszám: 297-54-17; www.szentmargit.hu

A plébánia e-mail címei: ibenke@mail.interware.hu; fogaras4@t-online.hu

Bankszámlaszám: 11718000 – 20382870 (OTP Bp. XVIII.)

Felelős szerkesztő: Benke István c. apát, plébános